

عنوان مقاله:

تحلیل انتقادی استناد به ظواهر قرآنی در تفسیر من وحی القرآن

محل انتشار:

تحقیقات علوم قرآن و حدیث، دوره 12، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

علی صفری* - دانشجوی دکتری

نهله غروی نائینی - استاد

کاووس روحی برندق - استادیار

نصرت نیل ساز نصرت نیل ساز - استادیار

خلاصه مقاله:

تفسیر من وحی القرآن از تفاسیر معاصر شیعی است. محمدحسین فضل الله مفسری است که در تفسیر خود بر ظواهر قرآنی تاکید می ورزد و یکی از مبانی خود را در تفسیر اعتماد به ظواهر قرآنی بیان می کند. استفاده از ظهور در تفسیر وی انواع گوناگونی دارد. فضل الله از مجموع این ظواهر استفاده های گوناگونی چون تایید یک احتمال تفسیری، نقد و رد نظر مفسران دیگر و نقد روایات تفسیری بهره می برد. وی در اکثر موارد همراه با ذکر ظهور، قرائن و شواهدی از قبیل قرائن منفصل قرآنی، روایی یا عقلی را یادآور می شود تا استظهار خود را تایید کند. با این وجود فضل الله درجایی که قرائنی قرآنی، روایی یا عقلی مبنی بر اراده خلاف ظاهر در میان باشد از ظهور الفاظ دست برمی دارد؛ ولی پایبندی بیش از اندازه ی فضل الله به ظهور در برخی از آیات موجب شده است که وی در ورطه ی افراط افتاده و در معنای ظاهری الفاظ جمود پیدا کند و آراییی خلاف مشهور مفسران و به ویژه مفسران شیعه ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

تفسیر قرآن، من وحی القرآن، علامه فضل الله، ظهور الفاظ، ظواهر قرآنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864333>

